

ui quibus tunica committitur, etiam si ad ipsius nutritionem & sensum usui sint, non tamen huius gratia praecipue, sed vicinarum partium, illi adeo frequentes attenduntur. Vnde etiam ipsi & crebrior cum magna tensione & punctili cruciatu, ut & in cerebri membranarum, inflammatio oboritur.

DE MEMBRANIS CAVITATEM THORACIS INTERSEPIENTIBUS. Caput III.

MEMBRANAS thoracis amplitudinem interdiuidentes non aliter oculis subiicere potuimus, quam id prima & secunda figura praestare conati sumus, uti ex illarum figurarum indicibus petere licet.

Intersepiens
membrana
nomen
tunc
Numerus.



Situs.
Forma. Ma
gnitudo.

Quo pacto in
tersepiens
membrana in
uicem distent.

Quid inter
membranas in
tersepiens re
ponatur.

MEMBRANA superiori Capite explicata, uniuersam thoracis cavitatem succingit, sublimitque, at membranarum quas Graeci *διασπαστικές*, nos autem intersepiens thoracem, aut uulgo mediastinum nuncupamus, eandem cavitatem interdiuidunt, in duas praecipuas amplitudines eam distinguentes, unde & nomen suum merito obtinent. Habentur autem in thoracis medio utrinque singulae secundum ipsius longitudinem procedentes, à iugulo enim ad totam septi longitudinem pertingunt, & à tota pectoris ossis longitudine ad thoracis usque uertebrae corpora exporriguntur. Atque his etiam terminis membranarum amplitudo circumferibitur, quae triangulum quodammodo exinaequalibus & obliquis costis lateribus uel conformatum refert. una enim costa, quae & breuior est, à iugulo secundum pectoris ossis longitudinem ad eius mucronem, & septi hic connexum fertur: secunda uero hac longior, à iugulo secundum dorsi ductum ad undecimam usque thoracis uertebrae procedit: tertia longitudine inter illas media, ab osse pectoris secundum septi longitudinem deorsum ad dorsi descendens, duas priores costas committit. Praesentes membranarum in mutua distantia & coitu plurimum uariant, secundum dorsi enim longitudinem, quae uertebrae committuntur, inuicem contiguae sunt, & quam minimam inter se cavitatem fibrarum membranis oppletam efformant. Quae uero pectoris ossi committuntur, in homine quidem inuicem neququam contiguae sunt, imò pro ossis pectoris latitudine mutuo distant. Superiori enim parte, ubi id amplissimum est, ac clauiculas primamque utriusque lateris costam sustinet, membranae etiam inuicem admodum abscedunt: cavitatem nihilominus uniuersam, quam inter se continent, fibrosis membranis nexibus adimplentes. Vbi uero pectoris ossi secundae costae cartilago coarticulatur, quemadmodum pectoris os hic artius euasit, ita quoque dextra membrana minus inibi à sinistra remouetur. Haec membranae distinctio sensim secundum ossis pectoris longitudinem descendens, ut os ipsum latius efficitur, sic quoque & illa capax redita magis diducitur, ita sane, ut tanta in homine hic membranae cōsurgat distantia, quanta undique pectoris ossis cernitur amplitudo. Ceterum quae membranarum septo transversa committuntur, omnium maxime inuicem abscedunt, atque hic tantam efformant amplitudinem, quanta septi transversae membranae circuli est latitudo. Cautas, quam ibidem membranae efficiunt rarioribus membranis fibrarum obrita, admodum ampla dissecantibus occurrit, atque huius amplitudinis basis ad amissimam correspondet figurarum membranae circuli ipsius septi, quae latior est quae pectus quam quae dorsi respicit, latissima uero in medio existit. Praesens cavitatis in hominibus nihil prorsus praeter cordis inuolucrum, ipsumque cor & uenam cauiam septum penetrantem cōplectitur. In canibus uero & reliquis animalibus longius pectoris os, longioremque thoracem possidentibus, amplitudo haec multo capax uisitur, nullis membranis fibrarum obducta. Dein eius amplitudinis basis à cordis inuolucris mucrone multum, secus quam in hominibus, ut mox subiiciam, distat. Ad haec, praeter uenam cauiam illa quoque amplitudo in dictis animalibus pulmonis lobum continet, qui sub sterniculi & manus cuiusdam instar cauiam uenam hac progredientem suffulcit. hoc enim homines quum breuiori ductu ipsi uena, quam illis animalibus ducatur, destituti sunt: quanquam Galenus ex simijs cōiecturam faciens, hunc lobum etiam hominibus tribuerit, ut post eum reliqui dissectionis scriptores ad unum omnes, qui nulla rei habita consideratione, neque quicquam minus quam Anatomen aggressi, nil nobis aliud praestiterit, quam quod perperam plerumque ex Galeno descripserunt: neque solum cum illo ueritati pepercerunt, uerum apte à Galeno edocta admodum misere deprauantes, ac nescio in quae compendia foedissime consarcinantes, ut Galeni ueterumque omnes de re Anatomica libri propemodum interciderint, occasio fuerit. Ceterum haec membranae, quae dorso, pectori & septo connascuntur, distantiae est descriptio. Praeter quam & alia uisitur, eas quas dixi sedes

42 fig. det.
tra G. G.
H. sinistra
I. et K. m.
signatur.

67 fig. ad.
19 lib.
c. 2 fig. G. G.
distant ab
41.

d. 1. K.
e. ab n. ad
7 muscul.
tab.

31 fig. G. D.
E. F. G. de
in que ha
bitur in B.
B. 4 fig.

nequaquam contingēs, & ad cordis effigiem formata. Praesentes enim membranarum in ipsarum medio cordis inuolucrum, uti diximus, complectuntur, & pro eius amplitudine formaeque dextra membrana à sinistra abscedit, & utraque inuolucrum id adnatum exigit. Adeo ut inter has membranas cordis inuolucrum, ob idque & ipsum cor una cum suis uasis contineatur, deinde et cauae uenae caudex, & innumerae membranarum fibrae membranas has inuicem quibus dixi sedibus colligantes. His in medio nulla, nisi id perquam raro, adnascitur pinguedo: exterius uero quaeque suam thoracis respicit amplitudinem, multa saepe, ac praecipue in hominibus, adipem abundant, adeo ut omento quibusdam partibus similes, & pinguiore sepius uideantur. Praeter pinguedinem ipsis adnascitur glandosum corpus, uasorum distributionibus in iugulo praefectum. Venis ac arterijs abundans, sed tenuibus, ac illis quae per omenti membranas digeruntur perquam similibus. Venae quidem non à caua, ubi septum permeat (quanquam ita Galenus censuit) originem ducunt, sed potissimum ab illis quae deorsum à iugulo pectoris ossi exporriguntur. Illae enim uenae ac arteriae secundum harum membranarum ad pectus ductum descendentes, in progressu surculos dispergunt ex anterioribus in posteriora pertinentes. Deinde aliquot soboles his membranarum à uena coniugis experte offeruntur. At praeter has plerumque, & potissimum in hominibus, alia notata dignae crassitudinis à iugulo secundum utriusque membranae longitudinem deorsum ad septum usque deducitur, septi neruo cōcomitata. Septi enim transuerui in externa membranae sede ipsis adnati deorsum protenduntur, aequali fere intervallo à pectore & dorso in progressu distantes. Atque hi solum nerui cum uasis & adipe exterioris membranae regioni, quae pulmonem respicit, adnascuntur, & laeuis quodammodo, & aqueo quasi humore oblita uisitur: interdum etiam aliqua ex parte pulmonem adnatum possident. Interna uero membranae sedes tum propter fibras membranas, quibus inuicem membranae committuntur, tum eas quibus ualidissime citra adipis interuentum cordis inuolucro adnascuntur, utraque asperae sunt. At si quae iuxta septum huius cavitatis regio fibrarum non obsidet, ea quoque laeuis similiter & aqueo humore madens uisitur. Membranae haec costas succingente tenuiores aliquantulo sunt, ab hac ex omnibus illarum sedibus ubi ipsi membranae committuntur ortum ducētes. Sunt autem illae sedes, uti diximus, pectoris os, septum transversum & thoracis uertebrae, unde potissimum illae membranarum nascuntur. Quae primario usu in hoc creatur, ut cordis inuolucrum, ac proinde ipsum quoque cor, ne deorsum ac retrosum concidat, in sua sede contineretur. id enim & si ab alijs minimè animaduersum fuerit, uiuorum & mortuorum sectio luculentissime (si animi modo adhibueris) ostendet, quacumque ratione has membranas aggressus fueris. Deinde ad uasorum securiorem ductum auxiliantur, & postremo ex uniuersa thoracis amplitudine duas efficiunt cavitates, qui usus haudquaquam minimus censeri debet: quandoquidem huius beneficio altera thoracis cavitare pertusa, & pulmone hac sede propter aërem per foramen ingredientem à motu cessante, altera cavitatis adhuc illa animalis famulatur, quemadmodum in uulneribus & uiuis sectionibus frequenter condiscimus. Num autem ab his membranarum, an uero à tunica costas succingente organa in thoracis cavitare reposita, tunicas inuolucraque mutuentur, hic contentiosè haudquaquam disceptandum duxerim, quum planè idem usus, quod ad eiusmodi tunicas uasorumque connexus spectat, harum membranae & tunicae costas succingentes censendus ueniat. Praeterea neququam inuestigandum est, num una tantum in uniuerso thorace costas succingens sit membrana, quemadmodum eam descripsimus: num uero duae, ut una quidē dextra esset, ea scilicet quae dextra thoracis cavitare succingit, una cum dextra intersepiens membrana: alia autem sinistra, quae ibidem thoracis amplitudini obducitur, & eius sedis interdiuidentem membranam efformat. quod prorsus non esset absurdum, essetque peculiaris differentia, quae succingens costas tunica à peritonaeo distinguere-tur, quum id unicum reuera sit, illa autem tunc duplex censeretur.

DE ASPERA ARTERIA.

Caput IIII.

AD asperam arteriam harmoniam spectandam imprimis conducunt figurae trigesimi octi Capitis libri primi, deinde quae uigesimo primo Capiti libri secundi praeposuntur: ac proinde illas, earundemque Indices intueri erit operae pretium.

IN

Quae intersepiens
membrana
nomen
tunc
Numerus.

Pinguedo.
Glandosum
corpus.

Vena, arteria.
Tum alibi sepius, tum fassa
in Arstotelem
argumēta
conferens in
6 de Placitis
Hippocr. &
Platonis.
Intersepiens
um membrana
perspicies &
connexus.

Ortus intersepiens
membranae
Intersepiens
um membrana
um usus.